

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Selectieregeling in sociaal plan instemmingsplichtig?

Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2008). Selectieregeling in sociaal plan instemmingsplichtig? *Or Informatie*, 9, 50-50. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/13657>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/13657>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Selectieregeling in sociaal plan instemmingsplichtig?

Over een sociaal plan wordt geen overeenstemming bereikt met de vakbonden. De or adviseert daarom negatief. Dit advies wordt genegeerd en de or vordert vervolgens instemmingsrecht in een kort geding. Krijgt hij gelijk?

De Dienst Stadstoezicht van de gemeente Amsterdam vroeg zijn or om advies over een voorgenomen besluit tot reorganisatie. Er was een sociaal plan opgesteld waarin was opgenomen dat plaatsing in de nieuwe organisatie zou gebeuren op basis van kwaliteit in plaats van anciënniteit. Daarover werd geen overeenstemming met de vakbonden bereikt. De or adviseert om deze reden negatief over het sociaal plan, maar de Dienst Stadstoezicht zet het besluit door. Vervolgens stelt de or dat de plaatsingsprocedure in het sociaal

plan instemmingsplichtig is omdat dit een besluit betreft op het gebied van het aanstellings-, ontslag- of bevorderingsbeleid. De or vordert in kort geding dat Stadstoezicht hem om instemming met het sociaal plan moet vragen.

Oordeel

Volgens de voorzieningenrechter vormt het voorgenomen reorganisatiebesluit, waarvan het sociaal plan onderdeel is, geen regeling als bedoeld in art. 27, lid 1 WOR, maar behoort het tot de besluiten

als bedoeld in art. 25, lid 1d waarover de ondernemer de or om advies dient te vragen. Het derde lid van art. 25 verplicht de ondernemer aan de ondernemingsraad een overzicht te geven van beweegredenen voor het te nemen besluit en van de gevolgen die het besluit naar verwachting zal hebben voor de in de onderneming werkzame personen en van de naar aanleiding daarvan voorgenomen maatregelen. Tot die maatregelen behoort in dit geval ook het sociaal plan ten behoeve van de werknemers die door de reorganisatie worden geraakt. Een uitsluitend voor een bepaalde reorganisatie in het leven geroepen sociaal plan is slechts bestemd voor eenmalige

toepassing en betreft niet aanstellings-, ontslag- of bevorderingsbeleid binnen de onderneming. Dit wordt niet anders doordat de vakbonden geen overeenstemming met de ondernemer bereiken over de inhoud van het sociaal plan dat uitsluitend werking heeft in verband met de voorgenomen reorganisatie. Hij weigert daarom de gevraagde voorziening.

Commentaar

De or dacht dat als met de vakbonden geen overeenstemming kon worden bereikt over het sociaal plan, instemming van de or nodig was. Dat zou echter alleen het geval zijn als het een besluit betrof in de zin van art. 27, lid 1.

De daar gegeven opsomming geldt echter alleen voor besluiten met een algemene strekking. Zij hebben betrekking op voorkomende situaties, zoals een gevoerd ontslagbeleid. Een eenmalige reorganisatie valt daar niet onder. Het is begrijpelijk dat de or dit anders zag, omdat een bepaling over de ontslagvolgorde in het sociaal plan lijkt op een ontslagbeleid. Een andere vraag is of de ontslagen bij de Dienst Stadstoezicht wel de toets van de ambtenarenrechter kunnen door-

staan, maar daar heeft de or verder geen rol bij.

Wel is nog van belang dat de rechter vaststelt dat het sociaal plan adviesplichtig is. Ook dat spreekt wellicht niet voor iedere ondernemer vanzelf. Stadstoezicht had de wet in dit opzicht juist toegepast, maar de or had zijn rechten hier inmiddels laten lopen.

Bij een geschil met de ondernemer over de vraag of iets advies- of instemmingsplichtig is, is het aan te bevelen toch advies uit te brengen, voor het geval de onder-

nemer terecht advies heeft gevraagd. Er moet dan ook al beroep tegen het van het advies afwijkende ondernemersbesluit bij de Ondernemingskamer worden ingesteld om de rechten van de or veilig te stellen, zelfs al zou de or zelf menen dat de hele kwestie niet onder het adviesrecht valt. Mocht de or in deze procedure ongelijk krijgen, dan kan hij alsnog de procedure volgen om de instemmingsplichtigheid vast te stellen.

Rechtbank Amsterdam 28 februari 2008, JAR 2008/122

Guus Heerma van Voss is hoogleraar Sociaal recht aan de Universiteit Leiden